

FeMAP. Tornar a la música

13.08.2018 Diego Civilotti.

Comparteix a Twitter

Comparteix a Facebook

El pis superior del claustre de l'elegant **Palau de l'Abadia de Sant Joan de les Abadesses** es va omplir per a rebre **Lux Fundació**, en aquest cas format per **Santi Mirón** (viola de gamba) i **Bruno Forst** (clavicèmbal), dos intèrprets amb sensibilitats diferents però complementàries i, en qualsevol cas, amb conceptes musicals molt propers.

Mirón, director artístic del projecte, es va formar a casa nostra i també a França, i ja compta amb una trajectòria interessant en diverses formacions a la qual hem d'afegir una gran capacitat per aglutinar talent al seu voltant. El clavicinista i organista francès Forst ha fet un llarg camí com a intèrpret i investigador, dedicant molta atenció al patrimoni musical ibèric. Per la seva part, Lux Fundació és un cos bicèfal admirable, dues mirades cap a dos horitzons que es retroalimenten: per una banda, la iniciativa solidària que treballa per recolzar entitats com ara *Save the Children* o Arrels Fundació, entre d'altres; per l'altra, una tasca de difusió de la música antiga entre un ampli públic, amb un enfoc historicista i divulgatiu en el bon sentit de la paraula; és a dir, oferint un treball d'alçada i no un producte succedani. En aquest sentit, el **Festival de Música Antiga dels Pirineus (FeMAP)** els hi proporcionava un marc molt adequat.

El programa, presentat sota el lema de "**La bella Itàlia!**" proposava un viatge pel barroc italià condensat en els noms capitals d'Antonio Vivaldi i Arcangelo Corelli, dominadors absoluts del període, amb un "petit" convidat que a falta de descans dividia el recital en dues parts: Johann Sebastian Bach en la seva transcripció per a clavicèmbal sol del concert per a violí i orquestra en sol major de Vivaldi, un *Concert en fa major BWV 978* que Forst va abordar des del clave amb elegància i musicalitat, en un *Largo* central molt refinat i meditatiu i en línies generals amb molta cura pels ornaments i les articulacions.

Abans però, dues sonates de Vivaldi i Corelli: del primer, una imaginativa i audaç lectura de la *Sonata núm. 7 en la menor*, que si bé va començar amb excessiva prudència i so discret, uns *tempi* molt flexibles a partir del segon dels quatre moviments els va fer interessants i expressius, gràcies a la bona entesa entre violagambista i clavicinista. Els mateixos elements van posar-se al servei de la *Sonata da chiesa núm. 6 en sol major* de Corelli, de la què vam escoltar un primer moviment de profund lirisme, brillant precisió de Mirón a les dobles cordes i un altre cop flexibilitat, malgrat certs desacords en la gestió del *ritardando* i l'*accelerando* a partir del tercer moviment.

Va ser després de la intervenció de Forst amb la transcripció de Bach quan el duo va oferir els moments més brillants. Primer, amb una interpretació estimulante de la *Sonata da camera núm. 11 en re major* de Corelli, on Mirón va exhibir personalitat i caràcter –des de l'elegància marcial del preludi fins a una temperamental Gavotta– i un excel·lent control de l'arc, i Forst intel·ligència, fluïdesa i claredat. Malgrat alguns problemes d'afinació a la Sarabanda de la novena *Sonata en sol menor* de Vivaldi, els dos músics ens van oferir una lectura commovedora de la peça, assolegada i ben articulada, de coherència estètica i projecció plàstica des de la malenconia tràgica del preludi. Corelli va reapareixer al final amb la cèlebre *Sonata per a violí núm. 12* en transcripció per a viola de gamba, sobre el conegut tema de "La follia"; una dansa que ha de convidar a dansar, però que al mateix temps en les successives variacions del compositor italià exigeix gran virtuosisme. La precisió en el diàleg va estar acompanyada d'una profunda naturalitat en el cant frasejat de Mirón, sense artificis però amb una original administració dels silencis, tot extraient noblesa i calidesa de so, dotant de lleugeresa a l'arc sense perdre expressivitat i agilitat a la mà esquerra.

Els dos membres de Lux Fundació no van necessitar de cap joc de mans ni ocurrència estranya per tal de fer accessible i interessant aquest petit recorregut pel barroc italià. Sorpresa: ens van ensenyar una recepta miraculosa en què pocs pensen avui dia. La música. La música –bona i ben escrita– interpretada amb coherència i rigor, només acompanyada de breus intervencions de Mirón, presentant amb entusiasme el programa. Així van anar desfent la fredor inicial d'un públic extremadament silenciós i atent, disposat als passadissos del claustre gòtic, molt a prop dels intèrprets. La propina va esdevenir una reivindicació del geni de Marin Marais, amb les belles variacions del "Ballet en Rondeau" procedent del *Segon Llibre de peces de viola* (1701), un dels cims de la literatura musical per a l'instrument presentat amb una esplèndida sobrietat i equilibri.

Cada any més poblacions s'afegeixen i volen ser part del **FeMAP**, aprofitant el gran patrimoni arquitectònic del país. No hi ha cap mena de dubte que està creixent –amb molt de mèrit i esforç– en extensió, però haurà de créixer en "intenció" perquè la proposta sigui sòlida a llarg termini, amb una major professionalitat en la gestió d'un esdeveniment que des d'un punt de vista estrictament musical, compta des de fa anys amb propostes d'alçada i interès artístic com la que ens va portar fins a un dels bressols espirituals de Catalunya al cor del Ripollès.

Comparteix a Twitter

Comparteix a Facebook

Subscriu-te a la Newsletter

correu electrònic

ENVIAR

Diego Civilotti

44 articles publicats

* ALTRES ARTICLES D'AQUEST AUTOR

Que la festa continuï

Granados, el nostre

Monteverdi entre dos estats

En la tradició de Casals

Un Bach imperial

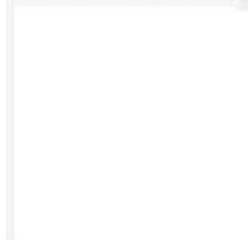

Del 6 al 29 de setembre de 2018

Casa de la Cultura de Girona
(plaça de l'Hospital, 6)

+ LLEGITS

- 1 Lluís Pasqual i les xarxes socials
- 2 Merçè Ibarra: "Els hackers de l'O són els artistes del procés"
- 3 Jordi Duran: "Hem passat del rasta al gafapasta"
- 4 L'homília de Lluïcia Ramis
- 5 Els deu errors més freqüents en català
- 6 #MeQueer: Que sou germanes?
- 7 Convertir-nos en el negatiu del nostre temps
- 8 Lo de l'article neutre
- 9 Ja podeu votar el premi #ContesNúvol2018
- 10 Lluís Pasqual com a símptoma

Res és el mateix

Màster en Periodisme Cultural

Res és el mateix

Màster en Periodisme Polític Internacional

Vens a _trans formar?

Informa't aquí

Vens a _trans formar?

Informa't aquí

Vens a _trans formar?

Informa't aquí

Vens a _trans formar?

Informa't aquí

Res és el mateix

Màster en Periodisme Cultural

Res és el mateix

Màster en Periodisme Polític Internacional